

Med hensyn til sikring og inddrivelse af sagsomkostninger foreslås her en formulering, som svarer til toldlovens § 83, stk. 5. Det vurderes, at bestemmelsen i relation til beslaglæggelse og bevaring af produkter mv., der ikke lever op til pantordningens krav, kunne have betydning for en lille gruppe borgere. Således præciseres, at panthaveres rettigheder vil være sikret i tilfælde af, at reglerne i stk. 3 og 4 finder anvendelse. Ligeledes indebærer bestemmelsen, at betaling af bødekra­v og sagsomkostninger ikke ville kunne kræves dækket af dødsboet inden udlevering af varerne eller provenuet efter et bortsalg i det tilfælde, at den ansvarlige er afgået ved døden.

Der pågår p.t. overvejelser omkring en ændring af toldlovens § 83 med henblik på at fremme muligheden for konfiskation. Hvis en sådan ændring bliver gennemført, vil det blive overvejet, om det på sigt anses for nødvendigt at ændre den her foreslåede § 111 a, på tilsvarende måde.

### *Til § 7*

#### Til nr. 1

Efter forslaget kan de statslige told- og skattemyndigheder lade udarbejdelse af regnskab foretage af en statsautoriseret eller en registreret revisor for skatte­yders regning. Bestemmelsen omfatter de erhvervsdrivende, der er omfattet af selvangivelsespligt efter skattekontrollovens bestemmelser.

Bestemmelsen omfatter krav omfattet af et registreringsforhold hos de statslige told- og skattemyndigheder, bl.a. lønsumsafgift, A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, samt krav, for hvilke en virksomhed skulle have været registreret, herunder krav hos uregistrerede virksomheder. Der er ikke i bestemmelsen henvist direkte til, at kravet kan inddrives ved lønindeholdelse, da det følger automatisk af opkrævningsloven, og bestemmelsen foreslås indsat i denne lov.

Det er ikke tanken, at bestemmelsen skal finde anvendelse på de situationer, der er reguleret i konkursloven, herunder betalingsstandsning og konkurs.

Udover den klassiske situation, der er omtalt i de almindelige bemærkninger, er nedenfor nævnt nogle situationer, hvor det kan være hensigtsmæssigt at bruge revisorordningen. Eksemplerne er ikke udtømmende.

#### *a. Betalte foreløbige ansættelser*

Et naturligt anvendelsesområde vil være situationer, hvor en virksomhed har betalt en foreløbig ansættelse efter opkrævningslovens § 4. I visse situationer kan betalingen af denne ansættelse være udtryk for, at virksomheden ved, at en egentlig angivelse for perio-

den ville betyde et højere afgiftstilsva­r, end det virksomheden er afkrævet ved ansættelsen.

Virksomheden betaler en afgift på 800 kr. for en foreløbig ansættelse. Hvis en virksomhed i 4 på hinanden følgende afregningsperioder har fået sit afgiftstilsva­r fastsat ved foreløbig ansættelse for samme registreringsforhold, kan de statslige told- og skattemyndigheder efter gældende regler inddrage den pågældende registrering. Hvis den foreløbige ansættelse kun danner grundlag for fastsættelse af afgiftstilsvaret periodisk, f.eks. for hver anden periode, har de statslige told- og skattemyndigheder ingen sanktionsmuligheder til at fremtvinge korrekte angivelser. Den eneste sanktion, der er knyttet til ansættelsen, er afgiften på 800 kr.

De statslige told- og skattemyndigheder kan opgøre en virksomheds tilsva­r til erstatning af de foreløbige ansættelser i forbindelse med kontrol i virksomheden, men ressourcetrækket hertil sætter en naturlig grænse for, i hvilket omfang dette vil være en realistisk mulighed.

#### *b. Sikkerhedsstillelse som følge af manglende indsendelse af selvangivelse*

Hvis en virksomhed, der inden for de seneste 12 afregningsperioder 4 gange ikke rettidigt har indbetalt skatter og afgifter, ikke har indsendt sin selvangivelse rettidigt, kan de statslige told- og skattemyndigheder stille krav om sikkerhed, jf. opkrævningslovens § 11, stk. 1, nr. 1 b, for 3-måneders tilsva­r af skatter og afgifter samt for eventuelle restancer, der er oparbejdet i virksomheden.

Hvis kravet om sikkerhed ikke opfyldes, har de statslige told- og skattemyndigheder ikke yderligere sanktionsmuligheder for at fremskaffe den manglende selvangivelse, bortset fra fremtvingelse af selvangivelse ved pålæg af daglige bøder og skønsmæssig ansættelse.

For sen betaling kan være tegn på, at der ikke foretages løbende bogføring og afstemning af bankkonti. Hvis disse forhold gentagne gange har været påtalt overfor virksomheden, og virksomheden har fået et pålæg om sikkerhedsstillelse på grund af manglende afgivelse af selvangivelse, forekommer det rimeligt, at de statslige told- og skattemyndigheder kan lade en revisor udfærdige selvangivelsen på virksomhedens vegne og i den forbindelse lader revisoren afstemme virksomhedens afgiftstilsva­r. De statslige told- og skattemyndigheder har dog ikke pligt til at lægge regnskabet til grund.